

Parabola

Nelu Preda

Țâșnind tangent spre infinit,
În plan rămâne ferecată
Ca prințul -broască urgisit
Sau ca prințesa fermecată.

Abscisa-i o-ntovărășește
Delimitându-i brațele,
Calea de mijloc le-o găsește...
Stau la taifas ca țațele.

Minune-a cifrelor abstracte
Ne minunezi dar și-nspăimânți,
Chinui elevi-n miez de noapte
Se-ncrâcenează a lor frunți.

Puțini îți mai cunosc misterul
Când au ajuns la senectute
Vagi amintiri de prin bagajul
De cunoștințe ce-au fost multe.

Asemeni lor și eu acum,
Te reclădesc doar din crâmpoie
Tu-mpărăteasă-ntr-un album
A matematicii-epopee!